Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

stulticia abiecta sordida fuit. Nichil ordinatius
ē qđ pcipitatur ⁊ ꝑꝑat. Inhibenda ē lux uria.
Corrūpenda ē auaritia. Quid hoc raptim pot
fieri. Quis medicus egros in transitu curatur.
Recte facies si nō uideris istos qui quantū di
cant quē admodum querunt. Sic sapienti ui
ro incessus mestior cueniet ita orō ꝑssa nō au
dax tardiloquium te ēē iubeo. Prope ē a te
dš. Bonus uir sine dō nemo ē. Quid stultius
ē in hoīe quam aliena laudare. Quid eo clem
tius qui ea miratur. que ad aliū trāsferri ptinus
possunt. Nemo gl'ari n̄ de suo debet. In uitia al
ter alterū detrudimus. Nō ē mirum ex initial
lo magna gnari. Nulla maior pena nequitia ē
ꝑ quam sibi ac suis displicet. Gratuita nob' ui
detur que carissime cstant. Circūspice que
nos agunt ī insaniam. Qui se hꝫ nil pdit. Qc
quid int' uicina eminet magnū ē. Tunc te
felicem ēē iudica cum poteris in publico uiuē
vix quēquam īuenies qui possit apto hostio ui
uere. Janitores cscīā n̄rā nō supbia opposuit. Sic
uiuim' ut dephendi sit subito aspici bona cscīa
turba aduocat. mala etiam in solitudinē anxia.